

[Ømann.]

fører sig også for, at vi skulle genindføre skattebøgerne.

Arne Bjerregaard (KrF):

Jeg må sige, at vi fra kristeligt folkepartis side ser positivt på tanken om gennemførelse af dette lovforslag, og det kan vel ikke undre, når jeg selv har fremført tanker af lignende art om, at man ikke måtte kunne afskrive over privatforbruget.

Men det, som i al fald hidtil har holdt mig tilbage fra at turde fremsætte det som et forslag — nu har jeg jo heller ikke den viden, som den fhv. finansminister på dette område har — er dette: hvad er privatforbruget? Jeg har en smule erfaring med ligningskommissionen. Det blev ganske vist fra SF sagt, at ligningskommissionen er et sted, hvor man ikke har den viden, man har højere oppe, dér ved man udmærket, hvad privatforbruget er. Nej, så sandelig ved vi ikke, hvad privatforbruget er. Det er særdeles vanskeligt at skulle sidde og vurdere menneskers privatforbrug. Det bliver altså et dilemma, men jeg vil da tro, at der muligvis på en eller anden måde kan findes en løsning på dette problem. Jeg ved ikke, om man kan finde frem til en mellemproportional mellem de forskellige privatforbrug, man har, eller hvordan det nu skal findes, men i al fald er der så meget positivt i forslaget, at jeg synes, vi kan tilslutte os det og støtte det, for så vidt det er muligt at udforme det sådan, at det bliver muligt at administrere det.

Nu får jeg måske skyld for, at jeg gentager mig selv, når jeg siger: hvad med lønmodtagerne? Udelukker man ikke igen disse — i al fald at dømme efter bemærkningerne her — fra at investere i erhvervslivet? For mig er det stadig væk vigtigt, at vi får lønmodtagerne ind i erhvervslivet, således at vi ad den vej får det til at vokse frem, som man snakkede om før i tiden, nemlig det demokrati, hvor vi alle er fælles om dette samfund, så vi ikke har denne klassedeling: dér er lønmodtagerne, og dér er erhvervslivets folk, således at vi var mere fælles om vor ejendom, om dette lands værdier. Det er muligt, jeg ikke helt har forstået, at det også er med eller muligvis kan komme med i dette forslag. Jeg kan bare ikke se det.

Som sagt er vi positivt indstillet over for forslaget, men vi mener, vi må have flere oplysninger, såvel om de almindelige afskrivninger, der foregår i øjeblikket over privatforbruget, som om de mulige investeringer i erhvervslivet i fremtiden, altså en prognose over dette, hvis man gennemfører dette forslag. Det er selvfølgelig forudsætningen for, at vi kan være med til gennemførelse af dette lovforslag.

Knud Jespersen (DKP):

Det er sagt tidligere i debatten, at hvis dette lovforslag går i retning af at inddrage al fortjeneste under beskatning og finde en form til at undgå nulindtægterne, så er det et godt lovforslag.

Vi ser med megen sympati på dette forslag. Jeg vil tillade mig at erindre om, at det, vi i dag har diskuteret, alt sammen har bekræftet, at der er noget alvorligt galt med vort skattesystem. Jeg vil ikke drage den konklusion, som andre ordførere har draget, at man så skal afskaffe indkomstbeskatningen. Jeg husker, at hr. Glistrup engang i en radiodiskussion med mig nævnede, at det jo var en provokation med dette nul, for ellers var det rimeligt, at alle betalte skat af deres fortjeneste, hvis det kunne ske efter en demokratisk målestok.

Om dette problem kan klares igennem forslagsstillernes forslag, er lidt svært at sige. Jeg tror stadig væk, at det er nødvendigt, at man får en dybtgående reform og også en reform af den art, som vi har peget på: at man kunne gøre de første 30.000 kr. skattefri. Hvis man skal bruge administration på dette, og det skal man, så forudsætter det jo, at man flytter noget af vægten fra den hidtidige administration, hvor man har bearbejdet lønindtægter, man næsten på forhånd kendte i søvne, og hvor man har tvunget lønmodtagere, hvis indtægter man kendte, til at afgive ikke én, men to selvangivelser. Man burde i stedet for at bruge arbejdskraft på denne side af sagen, som jo i virkeligheden er ret så nytte- og værdiløs, sætte ind over for millionærer med nulindtægter, for det, at en millionær har en nulindtægt, burde i sig selv være nok til at påkalde opmærksomheden, også for den sags skyld, hvis man opgiver symbolske indtægter på 5.000 eller 10.000 kr. Det er jo ikke så lang tid siden, offentligheden blev